

Mixklatring – hvad er det?

Af: Kristoffer Szilas

Mixklatring er klatring hvor der indgår både klippe og is på samme tid. Dette gør at det oftest er lettere at klatre ruten med steigeisen og isøkser frem for at fjerne udstyret undervejs. Teknikken har altid været brugt på alpine bjerggruter, simpelthen fordi det er mere effektivt frem for at stoppe op hver gang terrænet skifter. Mixklatring er bare én af de mange discipliner en alpinist skal beherske. Mixklatring kan ses som en kombination af klippe-, is- og aidklatring, fordi man bruger isudstyr, men bevæger sig som på klippe og har den samme mentale usikkerhed på sine placeringer som ved artificielklatring, så det er en krævende kombination. Det fede ved mixklatring er at man ikke bare skal være fysisk stærk, men også have rigtig god psyke og bred erfaring med klatring for at vurdere placeringer og sikringer.

Førstebestigningen af "Bloody Lip" i Rjukan.

Jeg har lige siden jeg begyndte at klatre været fascineret af denne type klatring, fordi ruterne ser frygtindgydende ud og er meget fysisk og mentalt krævende. Jeg kan huske at jeg så en video med Stevie Haston (primus motor for moderne mixklatring) på en af sine vanvittige mixruter og det så totalt umuligt ud. Det var inspirerende at se en tilsyneladende livsfarlige rute blive klatret med kontrol. Selv lette mixruter ser barske ud og blandingen mellem is og klippe gør klatringen varieret og spændende.

Man kan sagtens risikere at skulle bruge økseplaceringer på klippen, som ikke er ret meget større end hovedet på en knappenål og hvor én forkert bevægelse resulterer i at man får øksen lige i hovedet, når den smutter af grebet. Denne usikkerhed gør klatringen ret mentalt belastende og der kræves desuden meget teknik for at få økserne til at blive på grebene. Da ruterne tilmed ofte er kraftigt overhængende skal der også en god mængde råstyrke til.

Drytooling er en underdisciplin i mixklatring, hvor man klatrer med steigeisen og isøkser, men udelukkende på klippe. Dette kan være nødvendigt hvis temperaturen er for lav til at klatre med bare hænder eller for at friklatre en artificiel passage. Men sportsdrytooling er for mixklatring, hvad indendørs klatring er for sportsklatring. Det er god træning, men i sig selv meningsløst. De bedste mixruter er dem der starter og slutter på is og forbinder en åbenlys linie. Men samtidig er mixklatring i sig selv kun træning til de store bjerggruter. De bedste øjeblikke i klatring er når man er på en stor rute og alt ting bare kører perfekt. Man er i fuldstændig kontrol og er afslappet og får pludseligt lige set sig over skulderen og opdager hvilken fantastisk situation man er midt i. Så gælder det om at suge indtrykket til sig og gemme det. Det er disse øjeblikke der gør klatring noget særligt og der kræves ofte mixklatring for at nå dette.

I løbet af de seneste år har der været en voldsom udvikling i den maksimale sværhedsgrad for hvad der er muligt at klatre med denne teknik. Dette skyldes til dels at der

er udviklet specifikt udstyr til disciplinen, såsom ergonomiske økser uden håndstropper og lette støvler med fastmonterede steigeisen, men også at træningsmulighederne er blevet bedre med helårstræning indendørs og træningsfelter dedikeret til denne type klatring på ellers uanvendte klipper.

Udviklingen er gået så hurtigt at man indenfor få år nåede at udvikle hælsporer på støvlerne for at kunne hvile med en heel hook. Det er dog nu blevet bandlyst i worldcuppen, fordi det gør at man kan hvile stort set alle steder på en rute og det kan derfor diskuteres om det er friklatring. Mixklatring uden hælsporer gør at man virkelig skal have fart på og ikke bare kan hænge ud på ruten. Klatringen bliver mere dynamisk og spændende, men også en hel del mere udfordrende.

Drytooling og sportsmixklatring anvender oftest borebolte til sikringer, fordi klippen der bruges til dette for det meste er løs eller umulig at sikre, hvilket gør risikoen lille.

Skotsk-type mixklatring derimod, som navnet antyder, har rødder i Skotland, hvor de har en meget stærk klatre-etik med hensyn til brugen af borebolte, dvs. de sætter dem simpelthen ikke. Det sætter en ekstra dimension på mixklatringen, fordi det kan være meget svært at sikre i isede klippesprækker. Men tilfredsstillelsen ved at klatre en rute, hvor man selv sikrer er lang større, fordi det kræver overskud og erfaring at sætte og vurdere sikringerne.

Ian Parnell i gang med anden reblængde af mixruten "Bulgy" (VII, 7) i Skotland.